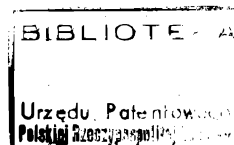

Dobh 7/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19093.

Kl. 8 f, 6/02.

Firma A. Monforts
(München-Gladbach, Niemcy).

Dublarka do tkanin z samoczynną regulacją biegu brzegów tkaniny.

Patent dodatkowy do patentu Nr 14785.

Zgłoszono 12 października 1931 r.

Udzielono 29 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 11 grudnia 1930 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 15 października 1946 r.

Wynalazek dotyczy dublarki do tkanin, zaopatrzonej w samoczynną regulację biegu brzegów tkaniny, w nieruchomy układ prętów prowadniczych do składania tkaniny oraz w umieszczone nad nimi uruchomiane elektromagnetycznie pary krążków prowadniczych dla każdego brzegu. Wynalazek ma na celu ulepszenie urządzenia czułkowego, będącego przedmiotem patentu Nr 14785. Ulepszenie to polega według wynalazku na tem, że wahacz, na którym umieszczone jest urządzenie czułkowe, jest zaopatrzony w listwę, wahającą się wokoło osi pionowej i zaopatrzoną w dwa kontakty tak, iż obydwa brzegi oddziałują na ten sam czułek.

Wskutek tego całe urządzenie znacznie

się upraszcza, a niezawodność działania staje się większa.

Fig. 1 i 2 przedstawiają dwa widoki dublarki ze wspomnianą powyżej regulacją ruchu brzegów; fig. 3 przedstawia w widoku przykład wykonania wałków do prowadzenia brzegów; fig. 4 i 5 przedstawiają przykład wykonania urządzenia czułkowego w widoku z boku i z góry; fig. 6 i 7 — część czułkową i kontaktową w widoku z góry i w widoku z przodu, wreszcie fig. 8 przedstawia schemat połączeń.

Cyfra 9 oznacza zwykły stół do dublowania, pod którym umieszczone są nieruchome pręty 10 do składania tkaniny. Na tych prętach lub na innym odpowiednim dźwigarku jest umieszczona nieruchoma

część 11, w której osadzone jest urządzenie czułkowe oraz dźwigarek wałków prowadniczych 12 z elektromagnesami 13. Urządzenie wałków prowadniczych oraz działanie elektromagnesów na te wałki należy przyjąć jako znane, gdyż przedmiotem wynalazku niniejszego jest jedynie nowe urządzenie czułkowe.

Nieruchoma część 11 dźwiga pręt 24^a, który może być nastawiany w różnych kierunkach. Przedni koniec 13ª tego pręta jest rozwidlony. W jego widelkach waha się wokoło osi 14 wahacz 16, zaopatrzony u góry w przestawiany ciężar wyrównawczy 15. Zarówno wahacz ten jak i pręt 24ª mogą być wydrażone. Dolny koniec wahacza jest zagięty, przyczem na pionowej jego części jest osadzona odpowiednio długa płoza 17, łatwo wahająca się wokoło środka jej długości, podczas gdy na poziomej części 16ª wahacza umieszczona jest nastawna belka poprzeczna 18, wykonana z materiału izolacyjnego. Na tej belce poprzecznej są umieszczone dwa kontakty 19, 20, podczas gdy płoza jest przewodząco połączona z dwoma miejscami stykowymi 21, 22.

Według fig. 8 połączenie, przewodzące prąd, jest następujące.

Kontakt 19 jest połączony przewodem a z elektromagnesem 13, a przewodem b — np. z dodatnim biegunem źródła prądu c. Tak samo kontakt 20 zapomocą przewodu a¹ jest połączony z drugim elektromagnesem 13, a następnie zapomocą przewodu b¹ — również z dodatnim biegunem źródła prądu. Płoza ślizgowa 17, która zapomocą części metalowych jest połączona z prętem 16, a poprzez ten pręt — z prętem 24^a, połączona jest zapomocą przewodu d z ujemnym biegunem źródła prądu. Przewód, poprowadzony od obydwóch kontaktów 19, 20, może być przepuszczony przez wydrażony wahacz 16 i wpuszczony do pręta 24^a, a z tego może już swobodnie wychodzić w tych miejscach, gdzie są ruchome części,

niema przewodów, przeprowadzonych na zewnątrz.

Urządzenie działa w sposób następujący.

Części 24^a, 16 tak są ustawione w głowicy 23, iż wahacz przy najmniejszej szerokości tkaniny zwisa pionowo wdół. Gdy obydwie brzozy tkaniny x oraz y jednakowo zsuwają się wdół, dokładnie się pokrywając, to oba równomiernie naciskają płożę 17, wskutek czego obydwie miejsca styku 19, 21 i 20, 22 pozostają otwarte. Jeżeli natomiast, np. brzeg x przesuwa się względem krawędzi y, jak pokazano na fig. 6, to płoza 17 przechyla się wokoło osi 16, wskutek czego miejsca stykowe 19, 21 zostają zamknięte, podczas gdy drugie dwa miejsca stykowe 20, 22 jeszcze bardziej otwierają się. Elektromagnes, należący do zamkniętych miejsc stykowych, uruchomia wówczas swoją parę wałków 12. Gdy krawędź x tkaniny znów cofnie się, oba brzozy tkaniny działają równomiernie na płożę, wskutek czego obydwie kontakty są otwarte. Jeżeli szerokość tkaniny zmienia się, a obydwie brzozy posuwają się równomiernie, to oba jednakowo naciskają płożę 17 wahać, wskutek czego i w tym przypadku obydwie kontakty pozostają otwarte, a dopiero wtedy zamyka się jeden lub drugi, gdy jeden z brzegów tkaniny wysunie się przed drugim brzegiem.

Ruch kontaktów odbywa się więc w każdym przypadku należycie, niezależnie od tego, czy szerokość tkaniny jest mniejsza lub większa. Ażeby brzozy tkaniny, zwłaszcza cienkiej, przebiegały płasko, zastosowana jest tak zwana linja prowadnicza 24, która utrzymuje brzozy tkaniny stale w tem samym położeniu względem urządzenia czułkowego.

Zastrzeżenie patentowe.

Dublarka do tkanin z samoczynną regulacją biegu brzegów tkaniny według pa-

tentu Nr. 14785, zaopatrzona w nieruchomy układ prętów przewodniczych do składania tkaniny oraz w umieszczone nad temi prętami oddzielne dla każdego brzegu pary krążków przewodniczych, uruchomianych elektromagnetycznie, znamienna tem, że wahacz, na którym umieszczone jest urządzenie czułkowe, zaopatrzony zostaje w

listwę czułkową (17), wahającą się wokół osi pionowej i posiadającą dwa kontakty (21, 22), powodujące oddziaływanie obydwu brzegów na jeden i ten sam czułek.

Firma A. Monforts.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

